

Yine Yanıyor Şiir

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 08 Nisan 2012

Düşlerimden alıp getirdim seni
Şiir yaptım özene bezene...
Ya da daha fazlasını
Çünkü zaten şiir bildim yüreğini...

Mahrem yönlerini anlatamam elbet
Onlar düşlerimde saklı bir şiir.

Başka hiçbir şeyi saklamadım
Bazen güldüm yazarken
Bazen sabaha kadar
Yazdığımı ağladım...

Uykusuz gecelerde hep sen aktın yüreğime
Şahittir bu şehir...

Bazen kopuk kopuk geldi dizeler
Şiir mi ben de anlamadım?
Okudum, inanamadım
Ben mi yazdım diye utandım...

Karladığım dizelerde yaşadım aşkını
Karalamada olsa hepsi sana akan birer nehir...

Sense o nehre dönüp bakmayan
Sevgiden yoksun susuz bir vahasın
Yüze çıkan suyu görmedin
Görmedin ki, yüreğine alasın...

Dön dönebilirsen dön de bir bak istersen
Yine yanıyor yürek yine yanıyor şiir...

Şiir yorgun, şehir yorgun ben yorgun
Sussun artık kalemim bunun adı bir vurgun

Şşşt şair topla kağıt kalemi
Şiir son yazdığın dizeden önce bitti
Bir dahaki sefere inşallah...

MEHMET FİKRET ÜNALAN